11/08/2020

«Με την επίγνωση της αδυναμίας μας, να την υμνήσουμε επάξια»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Ποιμαντορική Εγκύκλιο για την γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου συνέγραψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος στην οποία αναφέρεται στο πρόσωπο της Παναγίας, αλλά και στο πού αυτή θα τιμηθεί τον φετεινό Δεκαπενταύγουστο, εφόσον ο εορτασμός θα γίνει στην Πετρούσα, σε ναό που αποδόθηκε ξανά στους Έλληνες από τους Βούλγαρους, που τον είχαν καταλάβει κάποτε δια των όπλων.

Π Ο Ι Μ Α Ν Τ Ο Ρ Ι Κ Η Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020

Π Α Υ Λ Ο Σ

Ἐλέῳ Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Δράμας,

πρός

τόν Ἱερόν Κλῆρον καί τούς εὐσεβεῖς καί εὐλογημένους Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά.

Ποιος, αλήθεια, μπορεί αντάξια να υμνήσει την Υπεραγία Θεοτόκο, «την Υψηλοτέραν των ουρανών»; Μόνον οι άγιοι, μεταρσιωμένοι από το κάλλος, την ταπείνωση, το μεγαλείο, της υπερχερουβικής καθαρότητάς της, την μεγαλύνουν, την υμνολογούν, χωρίς κορεσμό.

Όλα αυτά τα γνωρίζει ο υμνογράφος της σημερινής εορτής της σεβασμίας Κοιμήσεώς της και στον Οίκο του Όρθρου λέει:

«Τείχισόν μου τας φρένας, Σωτήρ μου˙ το γαρ τείχος του Κόσμου ανυμνήσαι τολμώ, την άχραντον Μητέρα σου˙ εν πύργω ρημάτων ενίσχυσόν με».

Με την ικεσία αυτή και την επίγνωση της αδυναμίας μας να την υμνήσουμε επάξια, τολμούμε να της απευθύνουμε τα ψελλίσματά μας. Αισθανόμενοι την ανεπάρκεια και την φτώχεια μας, ψηλαφούμε την αλήθεια της Ορθοδόξου πίστεώς μας που λέει ότι ο βαθμός της αγάπης μας για την Θεοτόκο, μαζί με την αίσθηση της αδυναμίας μας, είναι το μέτρο της πνευματικότητάς μας.

Ο Θεός υποσχέθηκε ότι: «Ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω» (Β΄ Κορ. 6,16). **Όταν ήρθε η ώρα της επί γης παρουσίας Του, την παρθενική μήτρα επέλεξε. Η Παναγία έγινε η σκηνή του σαρκωμένου Θεού**. Και σύμφωνα με τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο : «Αν ο ήλιος καθόλου δεν λερώνεται από τη συνάφειά του με τα υλικά πράγματα, πολύ περισσότερο ο Ήλιος της δικαιοσύνης. Μπήκε σε καθαρή σάρκα. Όχι μόνο δεν μολύνθηκε, αλλά και κατέστησε την σάρκα αυτή κατέστησε καθαρώτερη και αγιώτερη» (Ε.Π.Ε. 35,456).

Το πρόσωπο της Υπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας κατέχει εξέχουσα θέση στην ζωή της Εκκλησίας. Όλα τα γεγονότα της ζωής της εορτάζονται πανηγυρικά, διότι η Παναγία είναι η μόνη που συνέργησε ουσιαστικά στο έργο της Θείας Οικονομίας. Για το ανθρώπινο γένος είναι

η «πρόξενος των υπέρ φύσιν αγαθών».

Η εορτή της σεβασμίας Κοιμήσεώς της είναι γεγονός πανηγυρικό, χαρμόσυνο και ένδοξο. Κατά την σημερινή εορτή βλέπουμε την Παναγία δοξασμένη να ανέρχεται στους ουρανούς.

Πρώτη Αυτή απελευθερώθηκε από την φυλακή του θανάτου. Δικαιωματικά, αφού Αυτή γέννησε τον απελευθερωτή των ανθρώπων, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Δίκαιο και σωστό δεν είναι το δώρο της ελευθερίας από τα δεσμά του θανάτου να το προσφέρει ο Χριστός πρώτα στην Μητέρα του; Κατά προτεραιότητα μετετέθη τιμητικά πρώτη από όλους τους ανθρώπους. Οι ψυχές των αγίων και των δικαίων απολαμβάνουν τις δωρεές του ουρανού, τα σώματα όμως περιμένουν την κοινή ανάσταση. Η Παναγία ζει την δόξα, την θέωση της ανθρωπίνης φύσεως, την οποία ανέβασε στους ουρανούς ο Χριστός κατά την ανάληψή του.

Η ένδοξη αυτή εορτή μας διδάσκει ότι, όπως για την Παναγία ο θάνατος δεν είναι το τέλος της ζωής και ο αφανισμός του σώματος, αλλά η είσοδος στην νέα ζωή που μας πρόσφερε ο Κύριος διά της αναστάσεώς του, έτσι και οι πιστοί δια του θανάτου εισέρχονται στην νέα προοπτική της αθανάτου ζωής και της επουρανίου βασιλείας μετά της Θεομήτορος και πάντων των αγίων.

Η δια του θανάτου διάβαση από τα πρόσκαιρα στα αιώνια οδηγεί στην συνάντηση με την Παναγία, τους αγίους, τις ασώματες δυνάμεις, την εν ουρανοίς θριαμβεύουσα Εκκλησία. Γι’ αυτό η Παναγία είναι η αυγή που φωτίζει την ατελεύτητη ημέρα. «Χαίρε αυγή μυστικής ημέρας». Η ελπίδα για την είσοδό μας στην ποθεινή αυτή ημέρα ομολογεί την ένδοξη Κοίμησή της ως υπόθεση εορτής, χαράς και πανηγύρεως, δίνοντας νόημα στην ζωή μας, εκτρέφοντας την βεβαιότητα της κοινής αναστάσεως.

Όλη η υμνολογία είναι διανθισμένη με το πρόσωπο της αειπαρθένου Μαρίας. Όλοι οι άγιοι ετρέφοντο από το ανεπανάληπτο αυτό θαύμα των θαυμάτων. Ο άγιος Πρόκλος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και μαθητής του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, εγκωμιάζοντας την πανάμωμο Παρθένο στέκεται με θαυμασμό και απορία μπροστά της γράφοντας : «Άνθρωπε, με τον λογισμό σου γύρισε ολόκληρο τον ορατό και αόρατο κόσμο και δες, αν υπάρχη, κάτι ίσο ή ανώτερο από την αγία και Θεοτόκο και Παρθένο Μαρία».

Αυτή είναι το καύχημα των Παρθένων, το στήριγμα των πιστών, το διάδημα της Εκκλησίας, το ένδυμα της αρετής, η δόξα των δικαίων, το κατάλυμα της Παναγίας Τριάδος. Ας γίνουμε, αδελφοί, θυσία αγάπης μπροστά στα πανάχραντα πόδια της. Νοερά, αν και ανάξιοι, ας τα αγκαλιάσουμε, ας τα

ασπαστούμε ευλαβικά, ας ακουμπήσουμε τα μέτωπα, τα χείλη, τα μάτια, για να αντλήσουμε άφθονα τα χαρίσματα και τις ευεργεσίες που δωρεάν απλόχερα σκορπίζει.

Ο εφετεινός δεκαπενταύγουστος για την μαρτυρική μας επαρχία είναι ξεχωριστός. Ο πάνσεπτος ναός της Παναγίας στην Πετρούσα, αποδόθηκε στον ιδιοκτήτη του, τους Χριστιανούς της Πετρούσας, την ενορία του αγίου Αθανασίου. Για τον ναό αυτό, καθώς και για εκείνους που δια των όπλων κατέλαβαν οι Βούλγαροι Εξαρχικοί, ο ιεροεθνομάρτυς άγιος Χρυσόστομος έγραψε σε αναφορά του στο Πατριαρχείο στις 13 Ιανουαρίου 1909 τα εξής: «τα ιερά ταύτα ιδρύματα δεν επιτρέπεται να μεταβάλλουσι σκοπόν και προορισμόν, αλλ' οφείλουσιν απαραβιάστως να διαιωνίζωσι τον σκοπόν, δι' ον οι ιδρυταί αυτών προώρισαν αυτά … Το δίκαιον του πολέμου εν πλήρει εικοστώ αιώνι δεν θα εφαρμοσθή, δυνάμει του οποίου, και μόνον, εν τη μαχαίρα αυτών οι Βούλγαροι κομιτατζήδες αφήρπασαν παρά των Ορθοδόξων τας εκκλησίας και τα σχολεία αυτών ως συμβαίνει εν Πλέβνη του Καζά Δράμας, όπου, διότι προ τριακονταετίας επί τινα χρόνον επλεόνασαν οι σχισματικοί, κατέλαβον έκτοτε και κατέχουσι την ιεράν Εκκλησίαν των Ορθοδόξων, ην Ορθόδοξος Μητροπολίτης, ο αείμνηστος Δράμας Αθανάσιος, δια συνδρομών των Ορθοδόξων ανήγειρεν».

Οι ναοί είναι χώροι ιεροί, τόποι προσευχής και αγιασμού των Χριστιανών. Επιτέλους καθαιρέθηκε το τείχος του αίσχους που βέβηλα χέρια ανύψωσαν μεταξύ του Αγίου Βήματος και του κυρίως ναού. Όλα αυτά τα χρόνια, οι αντιτιθέμενοι στην επαναλειτουργία του ναού μας επέτρεπαν να προσευχόμαστε στο Άγιο Βήμα. Μέσα στον μικρό αυτό χώρο βλέπαμε να εκκλησιάζονται μητέρες, σύζυγοι και συγγενείς τους. Ούτε τα μέλη των οικογενειών τους έπεισαν να ασπαστούν τις απόψεις τους.

Τους ανθρώπους που αντιστρατεύονται στην επαναλειτουργία του ιστορικού αυτού ναού τους αγαπούμε˙ λυπούμαστε όμως που ως ορθόδοξοι Χριστιανοί (αν είναι δυνατόν αυτό) σκέπτονται και ενεργούν με αυτόν τον τρόπο. Παρακαλώ τον Θεό να τους φωτίσει να μετανοήσουν και να τους δούμε να εκκλησιάζονται στον ναό της Παναγίας. **Τους παρακαλώ θερμά να μην αφήσουν στα παιδιά τους κληρονομιά Ντιμίτρι Τσεγκενέφ (αυτός εισήγαγε τον Βουλγαρισμό στην Πετρούσα και πρωτοστάτησε στην αρπαγή του ναού), αλλά κληρονομιά πιστών και ευσεβών Ελλήνων ορθοδόξων Χριστιανών**.

Χαίρω, αδελφοί, χαράν μεγάλην, διότι αξιώθηκα να δικαιώσω τους προκατόχους μου αγωνιστές αρχιερείς εις το πολύκροτο αυτό ζήτημα, αναστηλώνοντας τα ιερά και τα όσια στην ιστορική κοινότητα της Πετρούσας. Γνωρίζω ότι αν ζούσα στα χρόνια του Μακεδονικού αγώνα, η στάση

που τώρα κράτησα θα μπορούσε να έχει κόστος την ίδια μου την ζωή. Όμως αυτό είναι το χρέος μου προς την Εκκλησία και το ποίμνιό μου. Εκατόν σαράντα (140) ολόκληρα χρόνια κράτησε η ταλαιπωρία του μεγαλοπρεπούς ναού.

Την ερχόμενη Κυριακή 23 Αυγούστου θα τελέσουμε πανηγυρικά τα εγκαίνια. Την παραμονή, στις 7 το απόγευμα, θα υποδεχθούμε αντίγραφο της θαυματουργού ιεράς εικόνος της Παναγίας Παντανάσσης από την ιερά Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου, η οποία θα παραμείνει μόνιμα στον ναό.

Την χαρμόσυνη αυτή ημέρα θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ευσεβείς Χριστιανούς της Πετρούσας, που όλα αυτά τα χρόνια αγωνίσθηκαν μαζί μου για την δικαίωση της Εκκλησίας και την αποκατάσταση της ιστορίας στο όμορφο αυτό χωριό. Αγάλλονται οι ψυχές του παπά Θανάση Παπαστεργίου που βίαια έδιωξαν από την Εκκλησία, και όλων όσοι έδωσαν έναν αγώνα σκληρό, αδυσώπητο για την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό.

Η Υπεραγία Θεοτόκος ας μας έχει κάτω από την μητρική της προστασία και σκέπη. ΑΜΗΝ.

Διάπυρος προς την Υπεραγία Θεοτόκο ευχέτης πάντων υμών»

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ Π Α Υ Λ Ο Σ